

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Cvr novi reformati res quae apud Catholicos in magna habentur
veneratione, inprimis Cruces, oderint ac detestentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

& introductionem quandam ad amplectendam veteram Religionem, sine totali omnium immutatione & innovatione (quæ res est plenissima periculi) explicando solam dextræ, & trahendo in mysticum & sanctum sensum id, quod illi intelligebant philosophice & fabulose, ad evertendam illorum idololatriam. Quin nullum à Servatore & redemptore mundi, dum inter homines habitavit, editum est miraculum, quod non Idoli alicuius nomen deleverit. Et quamvis generatim divinitatem suam asserere miraculis voluerit, speciatim tamen eadem adhibuit ad destruendum Imperium Diaboli, quod positum erat in cultu, qui in Idolis suis ipsi deferebatur, & in persona falorum illorum deorum. Ita per nuncium, quod Augulus attulit divæ Virginis, Mercurium relegavit ad inferos, unde prodierat: Apage deorum Legatum, inter nuncium, & tutorem alipedem. Per miraculum, quod fecit volens nasci ex Virgine, ecce deturbatum Parnassum cum omnibus Musis, Ventis & tempestati imperavit: Abite Boreæ, Aëoli, & quidquid cœlum aut mare turbat. Sicis pedibus in aquarum superficie ambulavit: Discedite Neptuni, Therides, Tritones, & dij Marini. Aquam convertit in vinum: Peristi Bacche. Multiplicavit panes in occultantem sese Cererem. Cæcis visum restituit, & mulieres peccatrices convertit: Ecce Cupidinem Veneremque extorres Regno suo. Soli Eclipsin induxit in morte sua: En Phœbum & Dianam è catalogo deorum expunctos. Descendit ad inferos, visitavit liberavitque Patres: Perijt nomen Plutonis & Proserpinæ. Si non licet Christianis, ut vos dicitis, mutuari aliquid ab Infidelibus, aut Ethnicis, si non licet mores consuetudinesque illorum usurpare, illico vivemus sine Legibus. Pleraque enim leges nostræ ab illis profectæ sunt, nec sine illorum ope leges sancire potuimus. Iam etiam virtus sepulta erit: Fortissimæ enim & generosissimæ actiones, quas unquam potuisset virtus producere, apud Ethnicos inveniuntur. Quid multa; Deo ipso carebimus: nefas erit vel precari illam, vel adorare, quoniam id Gentiles fecerunt. O delicatam conscientiam Reformatorum, quæ id, quod per se est bonum, iubet repudiare, propterea quod gentes luce Evangelica non illuminatæ id receperint & usurpaverint. Inculcandum est istud denuo vobis, qui à recta Ecclesiæ semita aberrastis: Non enim animadvertis, minime ab Ethnicis nos ceremonias

nostras desumere, sed Ethnicos eas à nobis desumpsisse, nosque easdem ab illis recipere; iustissimo titulo repentes, quod nostrum est, quodque destinatum fuerat alijs vobis, quam ipsorum impietati. Si Ethnicus & Turca convincat Atheum, Deum unum esse, & Catholicus iisdem illis Argumentis utatur ad idem probandum, num propterea minus erit Catholicus, aut minus Orthodoxus? Deus sæpe numero inimicos suos castigat per inimicos suos: hunc imitemur, quantum humana permittit imbecillitas, pugnemus armis horum, iisque oppugnemus arma illorum, ut utrosque viribus Ecclesiæ expugnemus.

HÆRETICOS MULTAS RES SANCTAS ac bonas ex suis Ecclesijs profligare, eo tantum quod eadem à Catholicis cum veneratione usurpentur.

CAPUT IV.

ARGUMENTUM.

- I. Cur novi reformatores quæ apud Catholicos in magna habentur veneratione, imprimis Crucis, oderint ac desententur.
- II. Cur altaria eisdem susulerint.
- III. Nomine Iesu nullum habent honorem.
- IV. Cur dies festos aboluerint: & quo habitu vivantur.
- V. Cur ieiunia ab Ecclesia indicta observare nolint.
- VI. Item in Cœna Domini non Calicibus sed poculis & vitris vivuntur.

I. Sed quod tantopere non fastiditis modo discipuli Calvinii, multas actiones Catholicas piæ & sanctas, sed & detestamini, eius rei non hæc est vera ratio, quia haustæ sunt ex Paganismo. Non enim odio eas prosequimini, ut Ethnicas; sed ideo tantum, quia in usu sunt apud Catholicos, & quia notæ sunt veteris Christianismi. Quæso enim, cur pedibus proculcatis cur confingitis venerabilem Crucem, salutem mundi, & fidelium animarum sanctissimam tutelam? Propterea, quia Catholici eam honorant & venerantur, & in Altaribus suis collocant, quod Apostolorum

tempore fiebat, Tertulliano auctore, sequentes doctrinam D. Augustini, consentaneam veteri Traditioni Ecclesie, nihil recte fieri secundum ceremonias Religionis, nisi signum Crucis applicetur, siue fronti fidelium, siue aqua qua regenerantur, siue Chismati, quo vnguntur & confirmantur, siue sacrificio quo nutriuntur. Et in confessionibus suis edocum se affirmat à matre sua, Crucis signo sese munire. Audite orationem Iuliani aduersus Christianos, & per ipsius os vos loqui intelligetis. Vos, inquit, *ancylia illa à lone cœlis ad Numam missa adorare recusatis; interim vero Crucem ligneam adoratis, eamque in frontibus vestris & adibus passim depingitis.* Appellamur à vobis, Domini Reformatores, idololatræ Crucis; eodem modo ethnici nos appellabant cultores Crucis. Vos frangitis Cruces; idem & illi fecerunt. Et Iudæis pariter nihil magis in votis fuit quam vt omnem Crucis memoriam abolerent. Eamque ob causam iure appellasse eos videretur Salvator progeniem viperarum. Nam inter omnes serpentes sola Vipera figuram crucis sub maxilla gerit tanquam occultatura eam, quum reliqui serpentes, vt ipse observavi, superiori maxillæ impressam habeant. Ob quam rationem dixi: mea sententia (nemo enim alius id vnquam scripsit) *inimicos Crucis appellari à Christo progeniem viperarum, vt qui conentur salutare signum Crucis occultare.* Cur appellatis eam flagellum muscarium? propterea quod prisci Patres eam appellabant diaboli flagellum. E quidem non potuistis occultare duorum iuuenum, Geneua Lausannam vnâ tendentium historiam, proditam ab idoneis auctoribus. *Illis iter faciens, oritur tonitruum, & crebris micat ignibus aether. Ibi vnus eorum precibus ad Deum confugiens, signum Crucis fronti imprimit. Cui alter, Cur quæso inquit, musca à naso abigu? Vix eloquutus erat verbum, quum subito ictu fulmine ambustusque in terram prosterneatur, altero manente incolumi, qui postea eam rem alijs exposuit.* Possem addere similes alias aliquot historias, si propositi mei ratio pateretur.

II. Cur in horreis vestris Ministerialibus nulla habetis altaria? propterea quod is est nostrarum Ecclesiarum ornatu, & vt D. Augustinus & Opratus loquuntur sedes Corporis & sanguinis Jesu Christi. Altare ædificavit Noachus, quum ex Arca egredereur; Altaria hinc inde in Terra Sancta Abrahamus statuit: quos imitati sunt Patriarchæ, Moses, & postea Apostoli, At vos ea destrui-

tis: quod idem Donatistæ fecerunt, quibus Opratus exprobrat, quod destruxerint Altaria, in quibus S. Cyprianus, S. Lucianus, & alij Martyres Deo sacrificarint & ubi plures (nota, Calvinista Epitheta Sacramenti Altaris) stipendium æternæ salutis, Fidei protectionem, & æternæ Resurrectionis spem acceperint. Audi D. Jo. nnem Chrysostomum: Altare, inquit, si substantiam spectes, saxum est, sed sanctificatur per hoc, quod sustinet Corpus JESU CHRISTI.

III. Quare nomen Jesu non veneramini, idque auditis sine ulla honoris significatione? Idololatricum id esse, cum Ochino vestro, & Magicū quiddam sapere, cum Calvino affirmatis. Propterea quod Catholici, Pauli doctrinam sequentes, sanctum hoc nomen venerantur, ad quod inclinatur Cœlum, assurgit Terra, & infernus contremiscit, ad cuius pronuntiationem omne genua flectitur, tum terrestrium, tum infernalium. *Scilicet (obicit aliquando mihi Minister quidam) etiam sunt genua spiritibus.* Cui ego respondens, *Stulte igitur, inquam, loquitur Scriptura. Saltem vobis sunt, & anima olim sua recipient.* Hoc est illud sanctissimum nomen, quod honorant Angeli, adorant homines, & Diaboli verentur. Hoc Ecclesie Romanæ victicibus signis, hoc muris hoc ædibus, denique hoc montibus nostris insculpitur, vt perpetuo oculis nostris obversetur: Profsus contraria ratione, quam vos facitis, qui ubique illud expungitis atque aboletis. Nemo Calvinianæ sectæ annulum auderet gestare, cui insculptum esset nomen Jesu. Et si quis id limini ædium suarum inscriberet, illico ululatum exaudires clamantium, *Apage ad Papistas.* In Concionibus suis quando audiunt pronunciarum nomen Jesu, non magis moventur ad honorem exhibendum, quam si Cainum nomines, aut Judam. Et errat tamen, Domini Calvinistæ, hæc sancta & laudabilis priscorum Christianorum consuetudo, vt per hoc discernentur à Iudæis in conventibus, quod illi ad nomen Jesu capita nudarent & genua flecterent, hi vero contra, vt auctor est Hieronymus, starent immoti perinde vt & vos facitis, qui tamen isto scrupulo non tangimini, nec tam delicatam conscientiam habetis, quum Principem vestrum terrenum nominari auditis. A Lutheranis non est abrogatus religiosus iste mos. Certe Apostolus illorum Lutherus, libro de Concilijs, eum approbat. Et Schlüsselburgius Lutheranus, tanquam insignem impietatem perstringit consuetudinem Calvinistarum qui nullam reverentiam